

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 30.3.2007 v právní věci žalobce F. proti žalovaným 1/ P. K. a 2/ CZ.NIC o návrhu na vydání předběžného opatření, o odvolání prvního žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 1.12.2006 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se **mění** ve výroku IV. tak, že první žalovaný je povinen zdržet se užívání označení "**X+Y+Z**" při nabízení výrobků či služeb, ledaže by toto označení bylo užito jako součást obchodní firmy právnické osoby nebo jako znění registrované ochranné známky, jen v rozsahu uvedené výjimky se návrh zamítá, jinak se usnesení ve výrocích I., II., III., **potvrzuje**.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně ve výroku I. nařídil předběžné opatření, jímž prvnímu žalovanému uložil povinnost zdržet se právních úkonů směřujících k převodu nebo jakémukoliv jinému nakládání s právy k doménovému jménu "**x+y+z.cz**" rušení registrace doménového jména s výjimkou převodu práv k doménovému jménu na žalobce (výrok I.), druhému žalovanému uložil povinnost neumožnit převedení doménového jména "**x+y+z.cz**" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce (výrok II.), prvnímu žalovanému uložil povinnost zajistit zrušení veškerého přesměrování z doménového jména "**x+y+z.cz**" na internetové stránky, elektronickou poštu a jiné elektronické služby a toto zrušení přesměrování je povinen stpět (výrok III.), prvnímu žalovanému uložil povinnost zdržet se jakéhokoli užívání označení "**X+Y+Z**" při nabízení výrobků a služeb (výrok IV.) a uložil žalobci podat ve lhůtě 1 měsíce od právní moci usnesení žalobu ve věci samé (výrok V.). V odůvodnění rozhodnutí soud uvedl, že žalobce tvrdil k odůvodnění svého návrhu na úpravu vztahů účastníků předběžným opatřením, že první žalovaný je držitelem doménového jména od 3.11.2006 a na stránkách, jež se zobrazí po zadání tohoto jména, se objeví nabídka výrobků pro fotografie, přičemž je činěna pod značkou "**T+U+V**", což je i označení, pod kterým fakticky první žalovaný podniká. Užitím označení "**x+y+z.cz**", však první žalovaný zasáhl do práv žalobce ke znění své obchodní firmy a těchto práv podle § 12 obchodního zákoníku se žalobce v žalobě hodlá domáhat. Označení dále zasahuje i do práv k ochranné známce kombinované ve znění "**X+Y+Z**", kterou žalobce užívá na základě licenční smlouvy ze dne 10.1.1997, registrované Úřadem průmyslového vlastnictví, pod touto ochrannou známkou žalobce uvádí pak veškeré své zboží na trh. Práva z ochranné známky podle § 4 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, hodlá žalobce uplatňovat na základě již poskytnutého souhlasu vlastníka ochranné známky. Vedle uvedeného je dle názoru žalobce předmětné užívání označení "**X+Y+Z**" prvním žalovaným jednáním nekalé soutěže (vzhledem k soutěžnímu vztahu účastníků) podle § 44 obchodního zákoníku, naplňujícím vedle generální klauzule i skutkovou podstatu parazitování na pověsti podle § 48 obchodního zákoníku. Vzhledem ke vznikající újmě žalobce a potřebě zajistit splnění případného vyhovujícího rozhodnutí ve věci samé žalobce k zatímní úpravě poměrů účastníků navrhl uložení povinností oběma žalovaným (když druhý žalovaný je osobou, jejíž součinnost je v daném případě ke splnění povinností prvního žalovaného nezbytná), jak jsou shora podle výroků usnesení uvedeny.

Soud prvního stupně poté, co uvedl podmínky pro nařízení předběžného opatření podle § 74 a násl. občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen "o.s.ř."), dospěl k závěru, že tyto podmínky pro vydání navrženého zatímního opatření jsou splněny. Vzal za osvědčené předloženými doklady, že žalobce užívá od 1.4.1998 kmen obchodní firmy ve znění "**X+Y+Z**", což znamená, že průměrný spotřebitel bude očekávat na

internetu informace o žalobci právě na stránkách takto označených, dále že žalobce je v obchodním rejstříku zapsán s obchodní firmou "**X+Y+Z a.s.**" a že on sám řádně užívá kombinovanou ochrannou známku ve znění "**X+Y+Z**". Žalobce osvědčil, že první žalovaný je od počátku listopadu 2006 majitelem doménového jména "**x+y+z.cz**", že na stránkách této domény s informacemi o podnikatelských službách rovněž začal nabízet své zboží, zejména studiové vybavení. Soud dovodil, že vzniklý stav, jak byl osvědčen, může být považován za zásah do práv žalobce k obchodní firmě, ochranné známce i na ochranu proti nekalé soutěži, proto návrhům žalobce vyhověl s tím, že mu zároveň uložil povinnost podat žalobu ve věci samé.

Usnesení napadl ve výrocích I. - IV. svým odvoláním první žalovaný, namítl, že soud učinil nesprávná skutková zjištění a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení. Neodpovídá již tvrzení, že se první žalovaný snad na trhu objevil v listopadu 2006, je podnikatelem od r. 1993 a prodejem studiového vybavení se zabývá nejméně půldruhého roku, v souvislosti s provozováním svého podniku užívá pak doménu "**t+u+v.eu**", jejíž webové stránky se podstatně liší od stránek žalobce v doméně "**x+y+z.com**". Nesouhlasí dále s tím, že by průměrný spotřebitel vyhledával zboží náhodným zadáváním kmenů obchodních firem, neboť ten použije především služeb internetových vyhledávačů. Odvolatel dále namítl, že žalobce si přisvojuje větší rozsah nároků, než mu lze z práva k zapsané obchodní firmě přiznat, rovněž tak i z ochranné známky, která je slovní grafickou známkou a první žalovaný popřel, že by označoval své služby či výrobky shodným či zaměnitelným označením. Odmítl, že by v jeho jednání byly splněny podmínky jednání nekalé soutěže podle § 44 odst. 1 obchodního zákoníku. Poté, co rovněž nastínil svůj pohled na právní problematiku registrace a ochrany doménových jmen a dovodil, že k žádnému doménovému jménu nemůže existovat absolutní právo určitého subjektu a ani žádný subjekt nemá na doménové jméno právní nárok (tedy ani žalobce nemá nárok na požadované doménové jméno), navrhl, aby odvolací soud v napadených výrocích rozhodnutí změnil a návrh žalobce zamítl, když předtím ještě podrobněji rozvedl námitky k jednotlivým příkazům předběžného opatření.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně v rozsahu výroků I. - IV. usnesení (tedy i v rozsahu výroku II., jímž byla sice uložena povinnost druhému žalovanému, avšak je třeba dovodit, že i tímto výrokem bylo zasaženo do subjektivních práv prvního žalovaného jako majitele domény a ten je oprávněn proto napadnout svým odvoláním i tento výrok, což i učinil) a dospěl k závěru, že odvolání není (až na dále uvedené ohledně výroku IV.) důvodné.

Podle § 74 a násl. o.s.ř. předběžné opatření, vydávané k zatímní úpravě poměrů účastníků po dobu, než bude zahájeno řízení a rozhodnuto ve věci samé, je na místě tam, kde hrozí či trvá zásah do práv, jejichž ochranu žalobce požaduje a v řízení hodlá uplatnit, předpokladem je osvědčení existence práva, zásahu do něho, nezbytnosti a přiměřenosti navržené úpravy poměrů. V daném případě žalobce požádal o vydání předběžného opatření, jímž má být v obecné rovině prvnímu žalovanému uloženo zdržet se dispozice s doménovým jménem "**x+y+z.cz**" (vyjma jeho převodu na žalobce) a zrušit veškeré případné přesměrování z něho plynoucí, jakož i zdržet se užívání označení "**X+Y+Z**" při nabízení výrobků či služeb, druhému žalovanému pak uloženo znemožnit případné převedení doménového jména na třetí osobu (opět vyjma převodu doménového jména na žalobce). Žalobce tvrdil, že bylo jednáním prvního žalovaného, pokud pro sebe registroval předmětné jméno a na takto označených stránkách začal nabízet konkurenční zboží, zasaženo do jeho práv k obchodní firmě, ochranné známce a na ochranu proti nekalé soutěži.

Ve shodě se soudem prvního stupně i soud odvolací má za to, že podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření byly podle § 74 a násl. o.s.ř. splněny, nelze přitom nijak dovodit, že by příkazy obsažené v předběžném opatření nepřiměřeně prvního žalovaného v jeho právech omezovaly. Je osvědčeno právo žalobce k obchodní firmě mu zapsané, je osvědčeno, že své výrobky žalobce pod touto obchodní firmou a ochrannou známkou (kterou je oprávněn užívat) nabízí, je osvědčeno, že pod označením "**x+y+z.cz**" první žalovaný (ač jak uvádí, má pro svou nabídku výrobků a služeb registrovanou doménu jinou) nabízel v rozhodnou dobu výrobky téhož druhu, jaké nabízí i žalobce. Pak lze souhlasit se soudem prvního stupně v jeho závěru, že je na místě již pro zabránění matení veřejnosti navržená zatímní úprava poměrů účastníků předběžným opatřením, pokud směřuje ke zdržení se dalšího užívání označení "**X+Y+Z**" v souvislosti s označením předmětné domény prvního žalovaného s vyloučením případného přesměrování na jiné webové stránky či služby a ke znemožnění dispozice s doménovým jménem. Je osvědčena možnost posouzení jednání prvního žalovaného jako zásah do tvrzených práv žalobce i obava žalobce z možného převedení doménového jména na třetí osobu (neboť nic by takovému kroku nebránilo) a tím i vyloučení splnění či případného výkonu rozhodnutí dosaženého v řízení ve věci samé. Uvedený příkaz předběžného opatření směřující k znemožnění dispozice s jménem má pak především povahu preventivní, vyjadřující požadavek umožnit ve věci rozhodnout bez průtahů, vyvolaných možnými změnami v okruhu účastníků a dále rovněž umožnit splnit i nuceně bez průtahů případné rozhodnutí.

Jak shora již uvedeno, jeví se však jako nepřiměřený příkaz dle výroku IV. usnesení, jenž vede k tomu, že první žalovaný by porušil předběžné opatření i tehdy, pokud by nabízel zcela po právu výrobky označené ochrannou známkou "**X+Y+Z**" a dodané žalobcem či jinou právnickou osobou, jež nese ve své firmě předmětné označení - z tohoto důvodu proto bylo usnesení podle § 220 odst. 3 o.s.ř. změněno tak, aby tuto možnost i za trvání předběžného opatření první žalovaný měl. V ostatním však nejsou námitky prvního žalovaného o nedostatku podmínek pro nařízení předběžného opatření na místě. Je také třeba připomenout, že jde o opatření zatímní, při němž lze bez obtíží dosáhnout původního stavu, a pokud by vznikla z něho újma, pak za stanovených podmínek § 77a o.s.ř. je dána povinnost navrhovatele předběžného opatření takovou újmu nahradit. Zákonem požadovaná jistota pro takový případ ostatně složena jím byla. Tím také není nijak prejudikováno rozhodnutí ve věci samé, neboť to je odvislé od výsledku dokazování, jež se ve fázi vydání předběžného opatření, neprovádí. Pokud soud prvního stupně návrhu na vydání předběžného opatření tedy vyhověl, pak (až na již výše uvedené) nepochybil a odvolací soud proto jeho rozhodnutí podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně podle § 145 o.s.ř. v rozhodnutí ve věci samé.

*Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětná doménová jména jsou nahrazena sekvencí **x+y+z.cz**. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.*

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.